

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 453

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 25 mai 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		740.	— Decret privind rechemarea unui ambasador..... 13
194.	— Lege pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 752/2001 privind organizarea și funcționarea Academiei Române 2	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
741.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 752/2001 privind organizarea și funcționarea Academiei Române 2	406.	— Ordin al ministrului mediului și gospodăririi apelor privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Memorandumului de înțelegere dintre Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor din România și Centrul pentru Dezvoltare și Cercetare Inginerească, Corpul Inginerilor din Armata Statelor Unite ale Americii, privind cooperarea tehnică în domeniile gospodăririi resurselor de apă, ingineriei râurilor, gospodăririi și restaurării zonelor umede, prevenirii inundațiilor, managementului zonei costiere, evaluării și remedierii mediului și pregătirii în caz de dezastre, semnat la București la 13 ianuarie 2006 13
★		Memorandum de înțelegere între Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor din România și Centrul pentru Dezvoltare și Cercetare Inginerească, Corpul Inginerilor din Armata Statelor Unite ale Americii, privind cooperarea tehnică în domeniile gospodăririi resurselor de apă, ingineriei râurilor, gospodăririi și restaurării zonelor umede, prevenirii inundațiilor, managementului zonei costiere, evaluării și remedierii mediului și pregătirii în caz de dezastre 14–15	
195.	— Lege-cadru a descentralizării 3–7	ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR	
742.	— Decret pentru promulgarea Legii-cadru a descentralizării 7	115.	— Decizie privind desemnarea organismului de gestiune colectivă Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM) drept colector al remunerațiilor cuvenite artiștilor interpreți sau executanți pentru radiodifuzarea fonogramelor publicate în scop comercial sau a reproducerilor acestora de către organisme de radiodifuziune și a organismului de gestiune colectivă Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR) drept colector al remunerațiilor cuvenite producătorilor de fonograme pentru radiodifuzarea fonogramelor publicate în scop comercial sau a reproducerilor acestora de către organisme de radiodifuziune 16
★			
196.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului European din România 7		
743.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului European din România 8		
★			
197.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2006 pentru modificarea Legii audiovizualului nr. 504/2002 8		
744.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2006 pentru modificarea Legii audiovizualului nr. 504/2002 9		
★			
200.	— Lege privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale 9–12		
747.	— Decret pentru promulgarea Legii privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale 12		
★			

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 752/2001
privind organizarea și funcționarea Academiei Române****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Articolul 10 din Legea nr. 752/2001 privind organizarea și funcționarea Academiei Române, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 843 din 28 decembrie 2001, cu completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

„Art. 10. — (1) Membrii Academiei Române primesc o indemnizație lunară brută după cum urmează:

a) membrii titulari: 3.000 lei (RON);

b) membrii corespondenți și membrii de onoare cu domiciliul în țară: 2.500 lei (RON).

(2) Prin hotărâre a Prezidiului Academiei Române pot fi acordate indemnizațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și unor membri de onoare ai Academiei Române care au domiciliul în altă țară.

(3) Președinților secțiilor științifice și filialelor Academiei Române li se poate majora cu până la 20% indemnizația prevăzută la alin. (1), prin hotărâre a Prezidiului Academiei Române.

(4) Indemnizațiile prevăzute la alin. (1) și (3) se iau în calculul pensiei de stat. Asupra indemnizațiilor prevăzute la alin. (1) și (3) se datorează contribuția de asigurări sociale de stat.

(5) Indemnizațiile prevăzute la alin. (1)—(3) se indexează anual cu rata inflației, comunicată de Institutul

Național de Statistică pentru anul anterior celui în care se face plata drepturilor.

(6) Fondurile necesare pentru plata drepturilor prevăzute la alin. (1)—(3) se alocă de la bugetul de stat și se plătesc beneficiarilor lunar, prin bugetul Academiei Române.

(7) Membrii titulari ai Academiei Române care devin membri de onoare în condițiile prevăzute la art. 7 alin. (2) își păstrează titlul de academician și beneficiază de indemnizația corespunzătoare membrilor titulari.

(8) Soțul supraviețuitor, precum și copiii minori, urmași ai membrilor titulari, corespondenți și de onoare din țară ai Academiei Române beneficiază lunar de un sprijin material, conform Legii nr. 86/1998 privind acordarea unui sprijin material pentru soțul supraviețuitor și pentru urmașii membrilor Academiei Române.

(9) Membrii Academiei Române primesc drepturile prevăzute de dispozițiile legale aplicabile demnitarilor și personalului încadrat pe funcții similare acestora pentru deplasări în interesul serviciului, în străinătate sau în țară.

(10) Membrii Academiei Române beneficiază de transport intern gratuit pe calea ferată cu orice tip de tren, clasa I. Costul integral al biletelor se suportă din bugetul Academiei Române.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 22 mai 2006.
Nr. 194.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 10
din Legea nr. 752/2001 privind organizarea și funcționarea
Academiei Române**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 752/2001 privind organizarea și funcționarea Academiei Române și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 mai 2006.
Nr. 741.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGEA - CADRU
a descentralizării

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Definiții și principii generale

Art. 1. — Prezenta lege stabilește principiile, regulile și cadrul instituțional care reglementează procesul de descentralizare administrativă și financiară.

Art. 2. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele accepțiuni:

a) *arie geografică a beneficiarilor* — aria geografică de domiciliu a majorității beneficiarilor unui serviciu public descentralizat într-o perioadă de timp dată;

b) *capacitate administrativă* — ansamblul resurselor materiale, instituționale și umane de care dispune o unitate administrativ-teritorială, precum și acțiunile pe care le desfășoară aceasta pentru exercitarea competențelor stabilite prin lege. Capacitatea administrativă se evaluează și se stabilește în condițiile legii;

c) *competență* — ansamblul atribuțiilor stabilite de Constituție și de legile care conferă autorităților administrative drepturi și obligații de a duce în nume propriu, în realizarea puterii publice și sub propria responsabilitate, o activitate de natură administrativă;

d) *competențe delegate* — competențele atribuite prin lege autorităților administrației publice locale, împreună cu resursele financiare corespunzătoare, de către autoritățile publice centrale, pentru a le exercita în numele și în limitele stabilite de către acestea;

e) *competențe exclusive* — competențele atribuite prin lege autorităților administrației publice locale de realizarea cărora acestea sunt responsabile. Autoritățile administrației publice locale au dreptul de decizie și dispun de resursele și mijloacele necesare îndeplinirii competențelor, cu respectarea normelor, criteriilor și standardelor stabilite de lege;

f) *competențe partajate* — competențele exercitate de către autoritățile administrației publice locale, împreună cu alte niveluri ale administrației publice (județean sau central), cu o separare clară a finanțării și a puterii de decizie pentru fiecare responsabil în parte;

g) *cotă defalcată din unele venituri ale bugetului de stat* — procentul stabilit din unele venituri ale bugetului de stat care se alocă bugetelor locale;

h) *criteriu al ariei geografice a beneficiarilor în descentralizarea competențelor* — criteriul potrivit căruia descentralizarea competențelor privind furnizarea unui serviciu public se face către acel nivel al administrației publice locale care corespunde cel mai bine ariei geografice a beneficiarilor;

i) *criteriu al economiilor de scară în descentralizarea competențelor* — criteriul potrivit căruia transferul competențelor privind furnizarea unui serviciu public se face către acel nivel al administrației publice locale care poate obține economii de scară;

j) *deconcentrare* — redistribuirea de competențe administrative și financiare de către ministere și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale către propriile structuri de specialitate din teritoriu;

k) *delegare* — exercitarea de către autoritățile administrației publice locale sau de către alte instituții publice a unor competențe în numele unei autorități a administrației publice centrale, în limitele stabilite de către aceasta;

l) *descentralizare* — transferul de competență administrativă și financiară de la nivelul administrației publice centrale la nivelul administrației publice locale sau către sectorul privat;

m) *echilibrare orizontală a bugetelor locale* — transferul de resurse financiare din unele venituri ale bugetului de stat către bugetele locale pentru acoperirea diferențelor de capacitate financiară dintre unitățile administrativ-teritoriale;

n) *echilibrare verticală a bugetelor locale* — transferul de resurse financiare din unele venituri ale bugetului de stat către bugetele locale pentru completarea sau asigurarea în totalitate, după caz, a necesarului de finanțare pentru furnizarea serviciilor publice și de utilitate publică descentralizate;

o) *economie de scară* — reducerea costului unitar al unui serviciu public pe măsura creșterii volumului producției acestuia și, implicit, al numărului de beneficiari;

p) *standarde de calitate* — indicatorii de calitate care trebuie realizați de autoritățile administrației publice locale în furnizarea unui serviciu public și de utilitate publică;

q) *standarde de cost* — costurile normative utilizate pentru determinarea cuantumului resurselor alocate bugetelor locale în vederea furnizării unui serviciu public și de utilitate publică la un anumit nivel de calitate;

r) *sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat* — sumele alocate unităților administrativ-teritoriale din unele venituri ale bugetului de stat. În funcție de autonomia exercitată de autoritățile administrației publice locale în utilizarea lor, acestea se împart în sume defalcate pentru echilibrarea bugetelor locale, respectiv sume defalcate cu destinație specială;

s) *transparență a actului decizional* — asigurarea accesului deplin al cetățenilor și al altor factori interesați la informațiile privind procesul de elaborare și implementare a deciziilor autorităților administrației publice, inclusiv în ceea ce privește procesul de colectare a veniturilor și execuția conturilor autorităților administrației publice locale la toate nivelurile.

Art. 3. — Principiile pe baza cărora se desfășoară procesul de descentralizare sunt următoarele:

a) principiul subsidiarității, care constă în exercitarea competențelor de către autoritatea administrației publice locale situată la nivelul administrativ cel mai apropiat de cetățean și care dispune de capacitate administrativă necesară;

b) principiul asigurării resurselor corespunzătoare competențelor transferate;

c) principiul responsabilității autorităților administrației publice locale în raport cu competențele ce le revin, care impune obligativitatea realizării standardelor de calitate în furnizarea serviciilor publice și de utilitate publică;

d) principiul asigurării unui proces de descentralizare stabil, predictibil, bazat pe criterii și reguli obiective, care să nu constrângă activitatea autorităților administrației publice locale sau să limiteze autonomia locală financiară;

e) principiul echității, care implică asigurarea accesului tuturor cetățenilor la serviciile publice și de utilitate publică;

f) principiul constrângerii bugetare, care interzice utilizarea de către autoritățile administrației publice centrale a transferurilor speciale sau a subvențiilor pentru acoperirea deficitelor finale ale bugetelor locale.

CAPITOLUL II

Regulile procesului de descentralizare

SECȚIUNEA 1

Reguli generale

Art. 4. — Guvernul, ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale transferă competențe pe care le exercită în prezent autorităților administrației publice locale de la nivelul județelor, comunelor sau orașelor, după caz, respectând principiul subsidiarității și următoarele criterii:

a) economiile de scară;

b) aria geografică a beneficiarilor.

Art. 5. — (1) Transferul competențelor este fundamentat pe analize de impact și realizat pe baza unor metodologii specifice și a unor sisteme de indicatori de monitorizare, elaborate de către ministere și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, în colaborare cu Ministerul Administrației și Internelor și structurile asociative ale autorităților administrației publice locale.

(2) Ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, în colaborare cu Ministerul Administrației și Internelor și structurile asociative ale autorităților administrației publice locale, organizează faze-pilot în vederea testării și evaluării impactului soluțiilor propuse pentru descentralizarea competențelor pe care le exercită în prezent.

Art. 6. — (1) Transferul de competențe se face concomitent cu asigurarea resurselor necesare exercitării acestora. Exercițarea competențelor se face numai după transmiterea resurselor financiare necesare.

(2) Finanțarea competențelor delegate este asigurată în totalitate de către administrația publică centrală.

Art. 7. — În furnizarea serviciilor publice descentralizate, autoritățile administrației publice locale sunt obligate să îndeplinească standardele de calitate, în condițiile legii.

Art. 8. — Etapele transferului de competențe sunt următoarele:

a) Guvernul, ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale elaborează strategiile privind transferul competențelor către autoritățile administrației publice locale și proiectele de acte normative pentru punerea în aplicare a acestora;

b) Guvernul, ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale identifică resursele necesare și costurile integrale aferente

competențelor care sunt transferate, precum și sursele bugetare pe baza cărora sunt finanțate. Resursele astfel identificate sunt transferate autorităților administrației publice locale, în condițiile legii;

c) Guvernul, ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale asigură, în colaborare cu structurile asociative ale autorităților administrației publice locale, corelarea pe termen lung între responsabilitățile transferate și resursele aferente, astfel încât să acopere variațiile de cost în furnizarea serviciilor publice și de utilitate publică descentralizate.

SECȚIUNEA a 2-a

Standardele de cost și de calitate în furnizarea serviciilor publice și de utilitate publică descentralizate

Art. 9. — (1) Guvernul, ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale stabilesc standarde de cost pentru finanțarea unor servicii publice și de utilitate publică descentralizate și standarde de calitate aferente asigurării furnizării acestora de către autoritățile administrației publice locale.

(2) Ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale au obligația să actualizeze periodic standardele de cost și de calitate pentru serviciile publice și de utilitate publică descentralizate, prevăzute la alin. (1). Actualizarea standardelor de cost și de calitate se face în colaborare cu Ministerul Administrației și Internelor și structurile asociative ale autorităților administrației publice locale.

(3) Standardele de cost și de calitate se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministerelor sau a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și cu avizul Ministerului Administrației și Internelor. Hotărârile Guvernului privind actualizarea periodică a standardelor de cost și de calitate stau la baza determinării și alocării sumelor defalcate din unele venituri ale bugetului de stat.

(4) Autoritățile administrației publice locale sunt responsabile pentru îndeplinirea standardelor de calitate și de cost în furnizarea serviciilor publice și de utilitate publică descentralizate.

SECȚIUNEA a 3-a

Capacitatea administrativă

Art. 10. — (1) În cadrul proceselor de transfer al competențelor către autoritățile administrației publice locale de la nivelul comunelor și orașelor, ministerele sau organele de specialitate ale administrației publice centrale pot clasifica unitățile administrativ-teritoriale în două categorii, în funcție de capacitatea administrativă a acestora:

a) categoria I, din care fac parte unitățile administrativ-teritoriale care au capacitatea administrativă necesară realizării competențelor transferate. Autoritățile administrației publice locale din cadrul acestor unități administrativ-teritoriale pot exercita pe deplin și imediat competențele transferate, în condiții de eficiență;

b) categoria a II-a, din care fac parte unitățile administrativ-teritoriale care nu au capacitatea administrativă necesară realizării competențelor transferate. Autoritățile administrației publice locale din cadrul acestor unități administrativ-teritoriale nu pot exercita competențele transferate în condiții de eficiență.

(2) Autoritățile administrației publice locale din unitățile administrativ-teritoriale care fac parte din categoria a II-a sunt excluse de la transferul competențelor până în momentul realizării capacității administrative necesare exercitării lor, în condițiile legii.

(3) Evaluarea capacității administrative a unității administrativ-teritoriale se face conform normelor metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 11. — În condițiile prevăzute la art. 10 alin. (1), ministerele, respectiv celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, după caz, împreună cu Ministerul Administrației și Internelor și structurile asociative ale autorităților administrației publice locale, stabilesc, în cadrul legislației sectoriale aferente, criteriile de evaluare a capacității administrative, încadrarea unităților administrativ-teritoriale în cele două categorii, precum și condițiile în care se realizează transferul de competențe.

Art. 12. — (1) În situațiile în care ministerele, respectiv organele de specialitate ale administrației publice centrale, după caz, împreună cu Ministerul Administrației și Internelor, constată lipsa capacității administrative a unei unități administrativ-teritoriale pentru exercitarea în condiții de eficiență a competențelor transferate, competențele respective se transferă autorităților administrației publice locale de la nivelul județului pe a cărui rază se află unitatea administrativ-teritorială în cauză, în condițiile art. 8.

(2) Transferul competențelor prevăzute la alin. (1) către autoritățile administrației publice locale de la nivelul județului se realizează pe perioadă determinată, până în momentul realizării capacității administrative necesare a unității administrativ-teritoriale în cauză.

(3) Constatarea realizării capacității administrative a unităților administrativ-teritoriale prevăzute la alin. (2) se face de către ministerele, respectiv organele de specialitate ale administrației publice centrale, după caz, împreună cu Ministerul Administrației și Internelor.

Art. 13. — În vederea exercitării competențelor în condiții de eficiență, unitățile administrativ-teritoriale se pot organiza în asociații de dezvoltare intercomunitară, în condițiile Legii administrației publice locale nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL III

Cadrul instituțional al procesului de descentralizare

Art. 14. — Ministerul Administrației și Internelor avizează, potrivit legii, inițiativele și proiectele de acte normative privind descentralizarea administrativă și financiară, elaborate de ministere, respectiv de celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale.

Art. 15. — (1) Ministerul Administrației și Internelor sprijină fundamentarea și implementarea politicii de descentralizare a Guvernului prin:

a) elaborarea strategiei și a politicilor generale de descentralizare;

b) coordonarea tehnică și monitorizarea procesului de descentralizare;

c) elaborarea politicii de descentralizare financiară și fiscală, în colaborare cu Ministerul Finanțelor Publice;

d) furnizarea de expertiză și asistență tehnică de specialitate ministerelor și celorlalte organe de specialitate

ale administrației publice centrale, în vederea elaborării și implementării strategiilor de descentralizare sectorială;

e) colectarea și gestionarea, în colaborare cu Ministerul Finanțelor Publice, cu ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, cu autoritățile administrației publice locale, precum și cu alte autorități și instituții publice, a datelor statistice necesare fundamentării și estimării impactului politicilor de descentralizare;

f) elaborarea, analizarea și actualizarea, în colaborare cu ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și structurile asociative ale autorităților administrației publice locale, a standardelor de cost și de calitate corespunzătoare anumitor servicii publice și de utilitate publică descentralizate;

g) monitorizarea îndeplinirii de către autoritățile administrației publice locale a standardelor de calitate în furnizarea serviciilor publice și de utilitate publică descentralizate.

Art. 16. — (1) Ministerul Administrației și Internelor gestionează programe naționale de dezvoltare adresate unităților administrativ-teritoriale, în vederea stimulării asocierii acestora, în condițiile Legii nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și a creșterii capacității administrative a acestora.

(2) Programele naționale de dezvoltare sunt finanțate anual din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor.

Art. 17. — Comitetul pentru finanțe publice locale, constituit în condițiile legii finanțelor publice locale, structură de tip partenerial, fără personalitate juridică, are rol consultativ în elaborarea și implementarea politicilor de descentralizare financiară și fiscală.

Art. 18. — (1) Pentru coordonarea generală a procesului de descentralizare se înființează Comitetul tehnic interministerial pentru descentralizare, condus de ministrul administrației și internelor, în calitate de coordonator al reformei administrației publice.

(2) La nivelul ministerelor și al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale se constituie grupuri de lucru pentru descentralizarea competențelor.

(3) Modul de organizare, funcționare și atribuțiile structurilor tehnice prevăzute la alin. (1) și (2) se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(4) Ministerul Administrației și Internelor și Ministerul Finanțelor Publice, prin structurile de specialitate, asigură împreună secretariatul tehnic al Comitetului tehnic interministerial pentru descentralizare și al Comitetului pentru finanțe publice locale.

CAPITOLUL IV

Competențele autorităților administrației publice locale

Art. 19. — În vederea asigurării serviciilor publice de interes local, autoritățile administrației publice locale exercită, în condițiile legii, competențe exclusive, competențe partajate și competențe delegate.

SECȚIUNEA 1

Competențe exclusive

Art. 20. — Autoritățile administrației publice locale, în exercitarea competențelor exclusive, au dreptul de decizie și dispun de resursele și mijloacele necesare realizării acestora, cu respectarea normelor legale în vigoare.

Art. 21. — Autoritățile administrației publice locale de la nivelul comunelor și orașelor exercită competențe exclusive privind:

- a) administrarea domeniului public și privat al comunei sau orașului;
- b) administrarea infrastructurii de transport rutier de interes local;
- c) administrarea instituțiilor de cultură de interes local;
- d) administrarea unităților sanitare publice de interes local;
- e) amenajarea teritoriului și urbanism;
- f) alimentarea cu apă;
- g) canalizarea și epurarea apelor uzate și pluviale;
- h) iluminatul public;
- i) salubritatea;
- j) serviciile de asistență socială cu caracter primar pentru protecția copilului și pentru persoane vârstnice;
- k) serviciile de asistență socială cu caracter primar și specializate pentru victimele violenței în familie;
- l) transportul public local de călători;
- m) alte competențe stabilite potrivit legii.

Art. 22. — Autoritățile administrației publice locale de la nivelul județului exercită competențe exclusive privind:

- a) administrarea aeroporturilor de interes local;
- b) administrarea domeniului public și privat al județului;
- c) administrarea instituțiilor de cultură de interes județean;
- d) administrarea unităților sanitare publice de interes județean;
- e) serviciile de asistență socială cu caracter primar și specializate pentru victimele violenței în familie;
- f) serviciile de asistență socială specializate pentru persoanele vârstnice;
- g) alte competențe stabilite potrivit legii.

SECȚIUNEA a 2-a

Competențe partajate

Art. 23. — (1) În exercitarea competențelor partajate, autoritățile administrației publice locale de la nivelul comunelor și orașelor colaborează cu autoritățile administrației publice de la nivel central sau județean, după caz, în condițiile stabilite prin lege.

(2) În exercitarea competențelor partajate, autoritățile administrației publice locale de la nivelul județului colaborează cu autoritățile administrației publice de la nivel central, în condițiile stabilite prin lege.

Art. 24. — Autoritățile administrației publice locale de la nivelul comunelor și orașelor exercită competențe partajate cu autoritățile administrației publice centrale privind:

- a) alimentarea cu energie termică produsă în sistem centralizat;
- b) construirea de locuințe sociale și pentru tineret;
- c) învățământul preuniversitar de stat, cu excepția învățământului special;
- d) ordinea și siguranța publică;
- e) acordarea unor ajutoare sociale persoanelor aflate în dificultate;
- f) prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență la nivel local;
- g) serviciile de asistență medico-socială adresate persoanelor cu probleme sociale;
- h) serviciile de asistență socială cu caracter primar pentru persoane cu dizabilități;
- i) serviciile publice comunitare pentru evidența persoanelor;

j) administrarea infrastructurii de transport rutier de interes local la nivelul comunelor;

k) alte competențe stabilite potrivit legii.

Art. 25. — Autoritățile administrației publice de la nivelul comunelor și orașelor exercită competențe partajate cu autoritățile administrației publice de la nivelul județelor, în cazul furnizării unor servicii de utilități publice prin intermediul operatorilor regionali.

Art. 26. — Autoritățile administrației publice de la nivelul județelor exercită competențe partajate cu autoritățile de la nivelul administrației publice centrale privind:

- a) administrarea infrastructurii de transport rutier de interes județean;
- b) învățământul special;
- c) serviciile de asistență medico-socială adresate persoanelor cu probleme sociale;
- d) serviciile de asistență socială cu caracter primar și specializate pentru protecția copilului;
- e) serviciile de asistență socială specializate pentru persoane cu dizabilități;
- f) serviciile publice comunitare pentru evidența persoanelor;
- g) alte competențe stabilite potrivit legii.

SECȚIUNEA a 3-a

Competențe delegate

Art. 27. — Autoritățile administrației publice locale exercită competențe delegate de către autoritățile administrației publice centrale privind plata unor alocații și a unor indemnizații pentru copii și adulți cu dizabilități.

Art. 28. — Autoritățile administrației publice locale exercită și alte competențe, potrivit legii.

CAPITOLUL V

Finanțarea autorităților administrației publice locale

Art. 29. — Bugetele locale ale autorităților administrației publice locale au în componență o secțiune de funcționare și una de dezvoltare, în condițiile legii.

Art. 30. — (1) În vederea asigurării echilibrării verticale și orizontale a bugetelor locale, unităților administrativ-teritoriale, din unele venituri ale bugetului de stat, le sunt alocate sume defalcate cu destinație specială, respectiv cote și sume defalcate pentru echilibrarea bugetelor locale.

(2) Structura și criteriile de alocare a cotelor și sumelor defalcate pentru echilibrarea bugetelor locale se stabilesc prin legea finanțelor publice locale.

(3) Quantumul sumelor defalcate pentru echilibrarea bugetelor locale este stabilit prin legea bugetului de stat.

(4) Quantumul, structura și criteriile de alocare a sumelor defalcate cu destinație specială sunt stabilite în condițiile legii bugetului de stat.

Art. 31. — Ministerul Finanțelor Publice și serviciile publice deconcentrate ale acestuia asigură accesul necondiționat al autorităților administrației publice locale și centrale, precum și al altor factori interesați la informațiile privind procesele de alocare a resurselor bugetare prevăzute la art. 30 alin. (2).

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 32. — În termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Administrației și

Internele, împreună cu ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, propune Guvernului termene limită pentru elaborarea strategiei generale de descentralizare, a strategiilor sectoriale de descentralizare și a standardelor de cost și calitate în furnizarea serviciilor publice și de utilitate publică descentralizate.

Art. 33. — Ministerul Administrației și Internelor prezintă anual Guvernului spre informare un raport privind stadiul derulării procesului de descentralizare.

Art. 34. — În termen de 180 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Administrației și Internelor elaborează normele metodologice de aplicare a acesteia, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 35. — La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Legea-cadru privind descentralizarea nr. 339/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 26 iulie 2004, precum și orice alte dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
RADU MIRCEA BERCEANU

București, 22 mai 2006.
Nr. 195.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii-cadru a descentralizării

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea-cadru a descentralizării și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 mai 2006.
Nr. 742.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului European din România

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5 din 9 februarie 2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/1998 privind

înființarea, organizarea și funcționarea Institutului European din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 16 februarie 2006.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
MIRON TUDOR MITREA

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 22 mai 2006.
Nr. 196.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 5/2006 pentru modificarea
și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/1998
privind înființarea, organizarea și funcționarea
Institutului European din România**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului European din România și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 mai 2006.
Nr. 743.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 3/2006 pentru modificarea Legii audiovizualului
nr. 504/2002**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3 din 9 februarie 2006 pentru modificarea Legii audiovizualului nr. 504/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 13 februarie 2006, cu următoarea completare:

— **La articolul I, după punctul 1 se introduce un nou punct, punctul 1¹, cu următorul cuprins:**

„1¹. La articolul 95, partea introductivă a alineatului (1) va avea următorul cuprins:

«Art. 95. — (1) În cazul săvârșirii repetate a uneia dintre faptele prevăzute la art. 90 alin. (1) și la art. 91 alin. (1), Consiliul poate decide aplicarea uneia dintre următoarele sancțiuni:»“.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
RADU MIRCEA BERCEANU

București, 22 mai 2006.
Nr. 197.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2006 pentru modificarea Legii audiovizualului nr. 504/2002

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2006 pentru modificarea Legii audiovizualului nr. 504/2002 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 mai 2006.
Nr. 744.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prevederile prezentei legi reglementează condițiile privind constituirea, gestionarea, utilizarea și controlul Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, denumit în continuare *Fondul de garantare*.

Art. 2. — Din Fondul de garantare se asigură plata creanțelor salariale ce rezultă din contractele individuale de muncă și din contractele colective de muncă încheiate de salariați cu angajatorii împotriva cărora au fost pronunțate hotărâri judecătorești definitive de deschidere a procedurii insolvenței și față de care a fost dispusă măsura ridicării totale sau parțiale a dreptului de administrare, denumiți în continuare *angajatori în stare de insolvență*.

Art. 3. — Constituirea, gestionarea și utilizarea Fondului de garantare are la bază următoarele principii:

a) principiul contributivității, conform căruia Fondul de garantare se constituie pe baza contribuțiilor datorate de angajatori;

b) principiul obligativității, potrivit căruia angajatorii au, conform legii, obligația de a participa la constituirea Fondului de garantare;

c) principiul repartiției, pe baza căruia fondul realizat se redistribuie pentru plata drepturilor salariale datorate de angajatorii în stare de insolvență;

d) universalitatea obligației de plată a creanțelor salariale, indiferent de îndeplinirea sau neîndeplinirea obligației de contribuție a angajatorilor;

e) Fondul de garantare este independent de resursele gestionate de instituția de administrare;

f) Fondul de garantare nu poate face obiectul măsurilor asigurătorii sau al executării silite.

Art. 4. — În sensul prevederilor prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *angajator* — persoana fizică sau persoana juridică ce poate să angajeze forță de muncă pe bază de contract individual de muncă, în condițiile prevăzute de Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare;

b) *angajator transnațional* — angajatorul persoană fizică sau juridică ce desfășoară activități pe teritoriul României și cel puțin pe al unui alt stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European;

c) *salarizat* — persoana fizică ce prestează muncă pentru și sub autoritatea unui angajator, în temeiul unui contract individual de muncă încheiat pentru normă întreagă sau cu timp parțial ori al unui contract de muncă la domiciliu, contract de muncă temporară sau de ucenicie la locul de muncă, indiferent de durata acestora;

d) *creanțe salariale* — drepturile salariale și alte drepturi bănești datorate și neplătite salariatului, care au fost stabilite în contractul individual de muncă și/sau în contractul colectiv de muncă.

CAPITOLUL II

Constituirea Fondului de garantare

Art. 5. — (1) Resursele financiare ale Fondului de garantare se constituie din:

- a) contribuția angajatorilor;
- b) venituri reprezentând dobânzi, majorări de întârziere pentru neachitarea în termenul de plată a contribuției la Fondul de garantare, precum și din alte sume provenite din surse admise de lege;
- c) sume provenite din recuperarea debitelor create în condițiile prezentei legi, altele decât cele provenind din contribuțiile la Fondul de garantare.

(2) Resursele financiare constituite potrivit prevederilor alin. (1) se prevăd distinct la partea de venituri a bugetului asigurărilor pentru șomaj.

(3) Resursele financiare constituite potrivit alin. (1) sunt destinate în exclusivitate pentru finanțarea categoriilor de creanțe salariale prevăzute de prezenta lege, precum și pentru finanțarea cheltuielilor de gestionare a Fondului de garantare.

(4) Cheltuielile pentru finanțarea categoriilor de creanțe salariale prevăzute de prezenta lege, precum și pentru finanțarea cheltuielilor de gestionare a Fondului de garantare se prevăd distinct la partea de cheltuieli a bugetului asigurărilor pentru șomaj.

(5) În cazul în care veniturile Fondului de garantare depășesc cheltuielile efectuate potrivit prevederilor prezentei legi, excedentele anuale rezultate se raportează în anul următor și se pot utiliza pentru finanțarea cheltuielilor prevăzute la art. 13 alin. (1).

(6) Eventualele deficite înregistrate în situația în care veniturile sunt depășite de cheltuielile Fondului de garantare se acoperă din disponibilitățile înregistrate în anii precedenți.

Art. 6. — (1) Execuția de casă a sumelor aferente Fondului de garantare se realizează prin Trezoreria Statului.

(2) Disponibilitățile financiare ale Fondului de garantare se păstrează la Trezoreria Statului și sunt purtătoare de dobânzi.

Art. 7. — (1) Angajatorii au obligația de a plăti lunar o contribuție la Fondul de garantare, în cotă de 0,25%, aplicată asupra fondului total de salarii brute lunare realizate de salariați.

(2) La data intrării în vigoare a prevederilor prezentei legi cota contribuției datorate la bugetul asigurărilor pentru șomaj de angajatorii prevăzuți la alin. (1), stabilită potrivit legislației în vigoare, se diminuează cu 0,25 puncte procentuale.

Art. 8. — (1) Angajatorii au obligația de a declara lunar contribuția la Fondul de garantare la organul fiscal competent, până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se datorează drepturile salariale.

(2) Termenul de declarare a contribuției la Fondul de garantare constituie și termen de plată.

(3) Modelul și conținutul declarației privind obligațiile de plată la Fondul de garantare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(4) Pentru neplata contribuției datorate la termenul prevăzut la alin. (1) și (2) se aplică majorări de întârziere, în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 9. — (1) Activitatea privind înregistrarea fiscală, declararea, stabilirea, verificarea, colectarea și soluționarea contestațiilor pentru contribuția la Fondul de garantare se realizează de Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale subordonate, potrivit legii.

(2) Contribuția la Fondul de garantare se administrează potrivit dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Organele fiscale prevăzute la alin. (1) vor proceda la actualizarea din oficiu a informațiilor conținute în vectorul fiscal din registrul contribuabilului, cu obligația referitoare la contribuția la Fondul de garantare.

(4) Sumele realizate din activitatea de colectare prevăzută la alin. (1) se varsă la Fondul de garantare.

CAPITOLUL III

Gestionarea Fondului de garantare

Art. 10. — Gestionarea Fondului de garantare se face de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, prin agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene și a municipiului București, denumite în continuare *agenții teritoriale*.

Art. 11. — În gestionarea Fondului de garantare agențiile teritoriale au următoarele atribuții:

- a) primesc, examinează și soluționează cererile privind plata creanțelor salariale ce rezultă din contractele individuale de muncă și/sau contractele colective de muncă;
- b) stabilesc quantumul creanțelor salariale cuvenite salariaților și efectuează plata acestora;
- c) recuperează debitele create în condițiile prezentei legi, altele decât cele provenind din contribuțiile la Fondul de garantare;
- d) reprezintă interesele Fondului de garantare în relațiile cu instituțiile administrației publice centrale și locale, instanțele judecătorești, societăți sau organizații;
- e) efectuează schimbul de informații cu instituțiile competente din statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European.

Art. 12. — Cheltuielile de gestionare se suportă din resursele Fondului de garantare, în limita a 5% din venituri, în condițiile stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

CAPITOLUL IV

Utilizarea Fondului de garantare

Art. 13. — (1) Din resursele Fondului de garantare se suportă, în limitele și în condițiile prevăzute în prezentul capitol, următoarele categorii de creanțe salariale:

- a) salariile restante;

b) compensațiile bănești restante, datorate de angajatori pentru concediul de odihnă neefectuat de salariați, dar numai pentru maximum un an de muncă;

c) plățile compensatorii restante, în cuantumul stabilit în contractul colectiv de muncă și/sau în contractul individual de muncă, în cazul încetării raporturilor de muncă;

d) compensațiile restante pe care angajatorii au obligația de a le plăti, potrivit contractului colectiv de muncă și/sau contractului individual de muncă, în cazul accidentelor de muncă sau al bolilor profesionale;

e) indemnizațiile restante, pe care angajatorii au obligația, potrivit legii, de a le plăti pe durata întreruperii temporare a activității.

(2) Din Fondul de garantare nu se suportă contribuțiile sociale datorate de angajatorii în stare de insolvență.

Art. 14. — (1) Suma totală a creanțelor salariale suportate din Fondul de garantare nu poate depăși cuantumul a 3 salarii medii brute pe economie pentru fiecare salariat.

(2) Salariul avut în vedere la alin. (1) este salariul mediu brut pe economie comunicat de Institutul Național de Statistică în luna în care s-a deschis procedura insolvenței.

Art. 15. — (1) Creanțele salariale prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a), c), d) și e) se suportă pentru o perioadă de 3 luni calendaristice.

(2) Perioada prevăzută la alin. (1) este perioada anterioară datei la care se solicită acordarea drepturilor și precedă sau succede datei deschiderii procedurii insolvenței.

(3) O altă solicitare privind plata creanțelor salariale poate fi făcută numai dacă perioada prevăzută la alin. (2) este mai mică de 3 luni.

Art. 16. — Creanțele izvorâte din raporturi de muncă, plătite în cazul falimentului, potrivit legislației în vigoare, se diminuează cu sumele achitate din Fondul de garantare.

Art. 17. — În situația în care se pronunță închiderea procedurii de insolvență, ca urmare a redresării angajatorilor, aceștia sunt obligați să restituie sumele suportate din Fondul de garantare, în termen de 6 luni de la pronunțarea hotărârii de închidere a procedurii.

Art. 18. — Hotărârea de închidere a procedurii va fi notificată de îndată de judecătorul-sindic agenției teritoriale de ocupare a forței de muncă în a cărei rază se află sediul, domiciliul sau reședința angajatorului.

Art. 19. — (1) Stabilirea cuantumului creanțelor salariale convenite salariaților și efectuarea plății acestora se realizează de agențiile teritoriale, la cererea scrisă a administratorului sau lichidatorului angajatorului în stare de insolvență.

(2) Agenția teritorială poate proceda la stabilirea cuantumului creanțelor salariale convenite salariaților și la efectuarea plății acestora și în baza cererii formulate de către salariații angajatorului în stare de insolvență sau de organizațiile legal constituite ce reprezintă interesele acestora.

(3) Cererile prevăzute la alin. (1) și (2) vor fi însoțite de documente care să ateste că împotriva angajatorului a fost pronunțată o hotărâre judecătorească definitivă de deschidere a procedurii insolvenței și a fost dispusă măsura ridicării totale sau parțiale a dreptului de administrare.

(4) Înainte de a se adresa agenției teritoriale, salariații sau organizațiile legal constituite ce reprezintă interesele acestora trebuie să notifice în scris administratorul sau lichidatorul angajatorului în stare de insolvență, în vederea efectuării demersurilor necesare pentru plata creanțelor salariale potrivit alin. (1). O copie a notificării se va atașa la cererea adresată agenției teritoriale, potrivit alin. (2).

Art. 20. — (1) În cazul angajatorului transnațional în stare de insolvență, stabilirea cuantumului creanțelor salariale convenite salariaților care prestează în mod obișnuit muncă pe teritoriul României și efectuarea plății acestora se realizează de agenția teritorială în a cărei rază își desfășoară activitatea salariații.

(2) La stabilirea stării de insolvență se ia în considerare hotărârea pronunțată de autoritatea competentă dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, prin care se deschide procedura sau, după caz, prin care se constată că nu există bunuri în averea debitorului sau că sunt insuficiente pentru a justifica deschiderea procedurii insolvenței și se pronunță radierea acestuia din registrul în care este înmatriculat.

Art. 21. — (1) În situația în care, în urma examinării documentelor prevăzute la art. 19 alin. (1) și (3), se constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 2, agenția teritorială emite dispoziția privind stabilirea cuantumului creanțelor salariale suportate din Fondul de garantare pentru salariații angajatorului în stare de insolvență.

(2) Dispoziția prevăzută la alin. (1) se comunică administratorului sau lichidatorului angajatorului în stare de insolvență și constituie titlu de creanță, care devine titlu executoriu la data la care expiră termenul de plată, în situația prevăzută la art. 17.

(3) În cazul în care se constată că angajatorul nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 2, cererea prevăzută la art. 19 alin. (1) se respinge, prin dispoziția motivată a agenției teritoriale, care se comunică persoanelor prevăzute la art. 19.

Art. 22. — (1) În cazul în care angajatorii aflați în situația prevăzută la art. 17 nu restituie de bunăvoie sumele suportate din Fondul de garantare, agențiile teritoriale vor proceda la acțiuni de executare silită.

(2) Debitel create prin nerespectarea de către angajatorii prevăzuți la art. 17 a obligației de restituire a sumelor suportate din Fondul de garantare se recuperează de la aceștia în temeiul dispoziției prevăzute la art. 21 alin. (1).

(3) Activitatea de îndeplinire a măsurilor asigurătorii, precum și de efectuare a executării silite a debitelor prevăzute la alin. (2) se realizează potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de către personalul de specialitate din cadrul agențiilor pentru ocuparea forței de muncă, desemnat prin dispoziții ale directorilor executivi.

CAPITOLUL V

Sancțiuni

Art. 23. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte:
a) necomunicarea datelor și informațiilor solicitate în scris de agențiile teritoriale, pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege;

b) comunicarea de date și informații incomplete sau eronate.

(2) Prevederile alin. (1) se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 24. — Contravențiile prevăzute la art. 23 alin. (1) se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 1.000 lei (RON) la 3.000 lei (RON), cea prevăzută la lit. a);

b) cu amendă de la 5.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON), cea prevăzută la lit. b).

Art. 25. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 23 alin. (1) și, respectiv, la art. 24 se realizează de organele de control ale agențiilor teritoriale.

Art. 26. — Dispozițiile referitoare la stabilirea și sancționarea contravențiilor se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 27. — Sumele încasate din amenziile contravenționale aplicate conform prezentei legi se fac venit la bugetul de stat.

Art. 28. — Litigiile privind aplicarea prevederilor prezentei legi se soluționează de instanțele judecătorești competente, potrivit legii.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 22 mai 2006.
Nr. 200.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind constituirea și utilizarea
Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 mai 2006.
Nr. 747.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 29. — (1) Dispozițiile prezentei legi intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

(2) Beneficiază de prevederile prezentei legi salariații angajatorilor pentru care starea de insolvență intervine după data de 1 ianuarie 2007.

(3) Sumele necesare pentru plata creanțelor salariale prevăzute la art. 13, precum și cheltuielile de gestionare a Fondului de garantare se suportă pentru anul 2007 din subvenția acordată de la bugetul de stat către bugetul asigurărilor pentru șomaj.

Art. 30. — În termen de 90 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Guvernul va aproba normele metodologice de aplicare a acesteia.

★

Prezenta lege transpune Directiva Consiliului nr. 80/987/CEE privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția salariaților în cazul insolvenței angajatorului, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L283 din 28 octombrie 1980, cu modificările aduse prin Directiva Parlamentului European și a Consiliului nr. 2002/74/CE, publicată în Jurnalul Oficial nr. L270 din 8 octombrie 2002.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind rechemarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,

având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Domnul Vasile Dan se recheamă din calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Costa Rica, Republica Guatemala, Republica Honduras, Republica El Salvador și Republica Nicaragua.

Art. 2. — Domnul Vasile Dan își va încheia misiunea în termen de cel mult 90 de zile de la publicarea prezentului decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 18 mai 2006.
Nr. 740.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL MEDIULUI ȘI GOSPODĂRIII APELOR

ORDIN

privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Memorandumului de înțelegere dintre Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor din România și Centrul pentru Dezvoltare și Cercetare Inginerească, Corpul Inginerilor din Armata Statelor Unite ale Americii, privind cooperarea tehnică în domeniile gospodăririi resurselor de apă, ingineriei râurilor, gospodăririi și restaurării zonelor umede, prevenirii inundațiilor, managementului zonei costiere, evaluării și remedierii mediului și pregătirii în caz de dezastre, semnat la București la 13 ianuarie 2006

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 28 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

ministrul mediului și gospodăririi apelor emite următorul ordin:

Articol unic. — Se aprobă publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Memorandumului de înțelegere dintre Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor din România și Centrul pentru Dezvoltare și Cercetare Inginerească, Corpul Inginerilor din Armata Statelor Unite ale Americii, privind cooperarea tehnică în domeniile

gospodăririi resurselor de apă, ingineriei râurilor, gospodăririi și restaurării zonelor umede, prevenirii inundațiilor, managementului zonei costiere, evaluării și remedierii mediului și pregătirii în caz de dezastre, semnat la București la data de 13 ianuarie 2006.

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Sulfina Barbu

București, 28 aprilie 2006.
Nr. 406.

MEMORANDUM DE ÎNȚELEGERE*)

între Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor din România și Centrul pentru Dezvoltare și Cercetare Inginerească, Corpul Inginerilor din Armata Statelor Unite ale Americii, privind cooperarea tehnică în domeniile gospodăririi resurselor de apă, ingineriei râurilor, gospodăririi și restaurării zonelor umede, prevenirii inundațiilor, managementului zonei costiere, evaluării și remedierii mediului și pregătirii în caz de dezastre

Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor (MMGA) din România și Centrul pentru Dezvoltare și Cercetare Inginerească (ERDC), Corpul Inginerilor din Armata Statelor Unite ale Americii (USACE), denumite în continuare *părți*, recunoscând importanța cooperării științifice și tehnice în domeniile gospodăririi resurselor de apă, ingineriei râurilor, gospodăririi și restaurării zonelor umede, prevenirii inundațiilor, managementului zonei costiere, evaluării și remedierii mediului și pregătirii în caz de dezastre,

înțelegând importanța promovării unor relații de lucru mai strânse pentru abordarea problemelor de interes comun privind mediul și resursele de apă; și
recunoscând că o astfel de cooperare aduce beneficii reciproce ambelor țări,
au ajuns la următoarea înțelegere:

ARTICOLUL I

Scopul memorandumului de înțelegere

Prezentul memorandum de înțelegere este încheiat în conformitate cu Acordul dintre Guvernul Statelor Unite ale Americii și Guvernul României pentru cooperarea în domeniile științei și tehnologiei, semnat la Washington la data de 15 iulie 1998, extins (*Acordul*), este supus acestuia și guvernat de către acesta.

Scopul prezentului memorandum de înțelegere este de a facilita cooperarea și coordonarea activităților și programelor din domeniile: gospodărirea resurselor de apă, ingineria râurilor, gospodărirea și restaurarea zonelor umede, prevenirea inundațiilor, managementul zonei costiere, evaluarea și remedierea mediului și pregătirea în caz de dezastre.

Scopul general al cooperării este de a permite schimbul de resurse științifice, personal și cunoștințe tehnice pentru a sprijini îmbunătățirea sau dezvoltarea gospodăririi resurselor de apă, ingineriei râurilor, gospodăririi și restaurării zonelor umede, prevenirii inundațiilor, managementului zonei costiere, evaluării și remedierii mediului și pregătirii în caz de dezastre pentru ambele părți.

ARTICOLUL II

Scopul activităților de cooperare

Activitățile de cooperare sunt proiecte specifice asumate de MMGA și ERDC.

Activitățile pot include următoarele domenii, fără a se limita la acestea:

1. activități în sprijinul îmbunătățirii modelelor și instrumentelor suport privind decizia pentru gospodărirea mediului, resurselor de apă și zonei costiere;

2. activități în sprijinul implementării metodologiilor pentru prevenirea și evaluarea eroziunii costiere, precum și pentru reabilitarea plajelor;

3. activități în sprijinul prevenirii poluării și degradării mediului în zonele costiere, râuri și deltele acestora și lacuri;

4. activități în sprijinul eforturilor de a evalua și gestiona impactul activităților de transport și navigație pe râuri și în mediile riverane acestora;

5. activități în sprijinul îmbunătățirii metodelor și abordărilor pentru pregătirea în caz de dezastre naturale, inclusiv cele legate de inundații;

6. activități în sprijinul îmbunătățirii metodelor și abordărilor privind siguranța barajelor, inclusiv mijloace pentru controlul apei și managementul inundațiilor și planificării intervenției în caz de accidente la baraje;

7. activități care aprofundează înțelegerea științifică a proceselor din cadrul zonelor umede, în special cele referitoare la restaurarea și managementul acestora;

8. studii în sprijinul colectării și distribuirii de date, compilării și procesării acestora;

9. studii în sprijinul cercetărilor privind gospodărirea resurselor de apă, ingineria râurilor, gospodărirea și restaurarea zonelor umede, prevenirea inundațiilor, managementul zonei costiere, evaluarea și remedierea mediului și pregătirea în caz de dezastre;

10. activități care permit o colaborare și un schimb reciproc de persoane cu capacități deosebite tehnice și științifice, în scopul îmbunătățirii obiectivelor proiectelor reciproce;

11. activități legate de conducerea întâlnirilor, seminariilor și conferințelor realizate pentru schimbul reciproc de cunoștințe științifice și tehnice și de idei;

12. activități în sprijinul dezvoltării și aplicării abordărilor și instrumentelor suport în luarea deciziilor pentru evaluarea și managementul materialului dragat și în sprijinul realizării de studii pentru remedierea sedimentelor contaminate și restaurarea ecosistemului; și

13. activități în sprijinul unuia sau mai multor obiective internaționale așa cum au fost acestea identificate în cadrul întâlnirilor internaționale la care MMGA și ERDC participă.

ARTICOLUL III

Responsabilitățile părților

Părțile sunt responsabile pentru coordonarea și cooperarea cu alte entități organizaționale în propriile țări, dacă se consideră corespunzător și necesar, pentru îndeplinirea obiectivelor ce decurg din prezentul memorandum de înțelegere.

Fiecare parte va asigura personal, dotări și orice alt sprijin necesar implementării proiectelor, așa cum se stabilește de comun acord de către părți. Acest sprijin va fi materializat prin alocarea de fonduri și de personal în conformitate cu legile și reglementările fiecărei țări.

Aceste responsabilități pot include:

1. managementul și coordonarea activităților întreprinse sub auspiciile prezentului memorandum de înțelegere;

*) Traducere.

2. desemnarea persoanelor oficiale corespunzătoare conducerii și coordonării activităților comune; și

3. prevederea tuturor aranjamentelor pentru facilitarea intrării și ieșirii de pe teritoriul fiecărei țări a personalului și echipamentelor unei alte țări, angajate sau utilizate în proiectele supuse prezentului memorandum de înțelegere, cu condiția obținerii tuturor avizelor și autorizațiilor necesare în conformitate cu legislația și reglementările din fiecare țară.

ARTICOLUL IV

Reglementări privind implementarea

Activitățile de colaborare specifice, incluzând sarcini, responsabilități și condiții asociate, care trebuie realizate sau îndeplinite sub auspiciile prezentului memorandum de înțelegere vor fi semnate de părți și de orice alte entități colaboratoare, dacă este cazul, și vor constitui Reglementări privind implementarea în cadrul prezentului memorandum de înțelegere. Reglementările privind implementarea trebuie identificate prin numerotare cu cifre arabe. Programele de cooperare stabilite prin prezentul memorandum de înțelegere vor fi coordonate de semnatarii celor două părți sau de înlocuitorii lor desemnați. Coordonatorii și grupele de lucru pot fi nominalizați de către semnatori sau de înlocuitorii lor desemnați, atunci când este necesar, pentru a analiza și a acționa în privința subiectelor legate de implementarea prezentului memorandum de înțelegere.

Rapoartele periodice, dacă sunt cerute, trebuie transmise semnatarilor celor două părți sau înlocuitorilor desemnați de aceștia. Astfel de rapoarte trebuie să summarizeze procedurile din cadrul grupurilor de lucru, seminariilor și reuniunilor, să furnizeze documente privind progresul și rezultatele proiectelor sau programelor specifice și să contureze domeniile viitoare de colaborare.

ARTICOLUL V

Informații științifice și tehnice

Prevederile pentru protecția și distribuția informațiilor științifice și tehnice ce rezultă din activitățile de cooperare realizate sub auspiciile prezentului memorandum de înțelegere sunt guvernate de art. V din anexa A la Acord, dacă nu s-a stabilit altfel în Reglementările privind implementarea ce decurg din art. IV al prezentului

Pentru Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor
din România,
Lucia Ana Varga,
secretar de stat

Martor,
Sulfina Barbu,
ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor
din România

memorandum de înțelegere. Distribuția informațiilor se va face prin canalele obișnuite și va corespunde procedurilor normale ale părților.

Aplicarea sau utilizarea oricăror informații schimbate sau transferate între părți în cadrul prezentului memorandum de înțelegere va fi responsabilitatea părții care le primește. Furnizorul nu garantează aplicabilitatea unor astfel de informații pentru orice aplicație particulară.

ARTICOLUL VI

Soluționarea diferendelor

Orice diferende legate de interpretarea sau de implementarea prezentului memorandum de înțelegere sau de Reglementările privind implementarea asociate vor fi rezolvate prin discuții reciproce între semnatori sau înlocuitorii desemnați de aceștia.

ARTICOLUL VII

Intrarea în vigoare

Prezentul memorandum de înțelegere intră în vigoare la data semnării acestuia de către părți. Prezentul memorandum de înțelegere este valabil pentru o perioadă de 5 ani de la data ultimei notificări primite și va fi prelungit automat pentru o nouă perioadă de 5 ani, dacă niciuna dintre părți nu notifică în scris celeilalte părți intenția sa privind încetarea prezentului memorandum de înțelegere. O asemenea notificare privind încetarea va fi transmisă cu cel puțin 3 luni înaintea expirării perioadei inițiale de 5 ani.

Oricare dintre părți, în orice moment, poate înceta unilateral prezentul memorandum de înțelegere prin înaintarea unei notificări scrise celeilalte părți, cel târziu cu 3 luni înaintea datei de încetare pe care aceasta o dorește.

Încetarea valabilității prezentului memorandum de înțelegere nu va afecta în niciun fel proiectele sau programele convenite sau aflate în curs de derulare, care nu au fost finalizate înainte de încetarea valabilității prezentului memorandum de înțelegere.

Prezentul memorandum de înțelegere poate fi amendat sau extins prin acordul scris al părților.

Semnat în duplicat în București, România, la data de 13 ianuarie 2006, în două exemplare originale în limba engleză, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru Centrul pentru Dezvoltare și Cercetare
Inginerească, Corpul Inginerilor
din Armata Statelor Unite ale Americii,
James R. Houston, PhD,
director,
Centrul pentru Dezvoltare și Cercetare Inginerească

Martor,
Nicholas F. Taubman,
ambasador,
Ambasada Statelor Unite ale Americii în România

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind desemnarea organismului de gestiune colectivă Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM) drept colector al remunerațiilor cuvenite artiștilor interpreți sau executanți pentru radiodifuzarea fonogramelor publicate în scop comercial sau a reproducerilor acestora de către organismele de radiodifuziune și a organismului de gestiune colectivă Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR) drept colector al remunerațiilor cuvenite producătorilor de fonograme pentru radiodifuzarea fonogramelor publicate în scop comercial sau a reproducerilor acestora de către organismele de radiodifuziune

Având în vedere dispozițiile art. 133 alin. (1) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Hotărârii arbitrale din 10 aprilie 2006, având ca obiect stabilirea formei finale a Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme pentru radiodifuzarea fonogramelor publicate în scop comercial ori a reproducerilor acestora de către organismele de radiodifuziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 4 mai 2006, conform Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 74/2006,

în baza prevederilor art. 6 alin. (1) și ale art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se desemnează organismul de gestiune colectivă Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM), cu sediul în municipiul București, str. Jules Michelet nr. 15—17, et. 2, ap. 11, sectorul 1, drept colector al remunerațiilor cuvenite artiștilor interpreți sau executanți pentru radiodifuzarea fonogramelor publicate în scop comercial sau a reproducerilor acestora de către organismele de radiodifuziune, stabilite prin Hotărârea arbitrală din 10 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 4 mai 2006, conform Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 74/2006.

Art. 2. — Se desemnează organismul de gestiune colectivă Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR), cu sediul în municipiul București, str. Nicolae Racotă nr. 16—18, et. 4, ap. 9, sectorul 1, drept colector al remunerațiilor cuvenite producătorilor de fonograme pentru radiodifuzarea fonogramelor publicate în scop comercial sau a reproducerilor acestora de către organismele de radiodifuziune, stabilite prin Hotărârea arbitrală din 10 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 4 mai 2006, conform Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 74/2006.

Art. 3. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Eugen Vasiliu

București, 9 mai 2006.
Nr. 115.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 116290